Поводом *Петиције против кршења косовског суверенитета* , НСПМ, 19.9.2009

По чему је Славој Жижек филозоф у државно политичким стварима? По томе што мисли о проблемима државе, нације и националне мањине или по политичкој пристрасности и навијању за албанску ствар? Да одговоримо на ово питање.

Он и група претежно словеначких и албанских интелектуалаца (са неизбежна два српска имена) протестују што Косово није држава. А зашто није? Зато што су у «колонијалној ситуацији», а колонизатори су НАТО, ЕУ, УН, ММФ, што је Косово sui generis а не опште правило, што је Косову ускраћена државност. Колонијалне структуре управљају државом Косово. Покрајина није држава јер је ЕУЛЕКС преузео законодавне и правне надлежности. ЕУЛЕКС је преузе власт на Косову. Они праве споразум са Србијом о полицији, судству и царини а то је кршење суверенитета. На крају овог писма пише да споразум ЕУЛЕКСА са Србијом «охрабрује сваког појединца и организацију да се боре против сваког облика међународне доминације».

Оваква писма могу да саставе политичке странке и политички активисти. Од интелектуалаца се очекује да бар промисле текст са којим су сагласни. То значи да *уоче и промисле*
проблем а не да гледају и подржавају једну страну у проблему.

Сваки озбиљан мислилац «Косовске државе» морао би да пође од чињенице да је то држава створена вољом већине држава у ЕУ и Америке, уз коришћење најмодернијих војних капацитета НАТО савеза. Већ та чињеница казује да ова држава није створена самосталним снагама, штавише оружана борба албанских сепаратиста на Косову је била скршена акцијом легалних државних снага Србије. Само је захваљујући нечувеној агресији бомбардовања Србије, Косово одузето и промовисано у државу.

Жижек потписује тврдњу о колонијалним структурама на Косову. Зашто? Па «косовска држава» је створена управа захваљујући тим структурама. Уз помоћ тих структура отерали су српске државне органе са Косова али и више од 200 хиљада Срба са ове територије. Остало је још стотинак хиљада и то је у плану да се очисти. Сваки иоле

мисаони човек би се запитао каква је то помоћ НАТО алијансе Косову када уништавају једну, православну цивилизацију. Уместо да се упита зашто у Призрену живи само педесетак Срба, од некадашњих тридесет хиљада, ко је то омогућио? – филозоф Жижек подржава нови терористички хуманизам, боље рећи албански хуманизам на Косову.

Трећа чињеница је непристајање Србије да јој се одузме део државног суверенитета. Напросто, то је чињеница: држава Србија неће пристати на овакву отимачину. Како о томе мислимо? Ако једна држава не пристаје да јој се одузме део суверенитета а мањинска заједница то жели уз помоћ страних војних сила, како у таквој ситуацији деловати. Или тражити договор уз поштовање начела суверенитета (мислилац), или признати НАТО силу као начин решавања косовског питања (припадник ОВК). Славој Жижек и потписници оптирају за НАТО решење. Али то каже и обичан поштански службеник, Албанац на Косову. Он међутим, није филозоф.

Четврта чињеница. Ако овако мисли о страној власти на Косову (ЕУ и САД) могао је Славој Жижек да баци поглед и на ту исту структуру у Босни и Херцеговини, односно Републици Српској. Тамо се из политичких установа склањају легално изабрани представници народа, по вољи европских и УН структура. И ником ништа. Може да ћути навијач и страсник политике на националном нивоу. Али, не може неко ко претендује да мисли.

Жалосно од једног филозофа. Није једини. Тако је Бернар Анри Леви сипао отров по Србима а плакао над босанским муслиманима. Није, међутим, мислио о ратном сукобу у Босни, што се очекује од филозофа. Али, има наде. Када следећи пут Славој Жижек духовно и мисаоно окади Београд, на некој препуној трибини, можда ће и неко другачије писмо о националним и државним правима да потпише.